ECLI:LV:RAT:2018:0601.C33661016.4.S
Lieta Nr.C33661016
Lietvedības Nr.CA-0893-18/1

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2018.gada 1.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Madara Ābele,
tiesnese Gunta Freimane,
tiesnese Mairita Šķendere,
ar tiesas sēdes sekretāri Lieni Alksni,
ar tulci Raisu Satujevu,
piedaloties /pers. B/ un juridiskās palīdzības sniedzējai zvērinātai advokātei Intai Putenei, /pers. C/ pilnvarotam pārstāvim /pers. D/,
izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ un SIA "/pers. E/" par zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2017.gada 25.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 18.augustā /pers. B/ iesniedzis Rīgas rajona tiesā prasību pret /pers. C/ un SIA "/pers. E/" par zaudējumu piedziņu, kurā, pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 27., 28.pantu, Civillikuma 1772., 1775., 1779.pantu, lūgts piedzīt no /pers. C/ un SIA "/pers. E/" solidāri zaudējumus 7650 *euro* apmērā, kurus veido nekvalitatīvās preces cena 5650 *euro*, izdevumi par eksperta slēdzienu un juridiskajiem pakalpojumiem 500 *euro* un nodarītais morālais kaitējums 1500 *euro*, kā arī uzlikt par pienākumu atbildētājiem savākt no prasītāja dzīvesvietas piegādātās nekvalitatīvās preces un piedzīt tiesāšanās izdevumus.

Prasībā norādīts, ka 2015.gada 17.novembrī prasītājs vērsies mēbeļu salonā "JD Mēbeles", kas pieder SIA "/pers. E/", un pasūtījis mēbeļu komplektu – ādas dīvānu, divus pusādas krēslus un ādas žurnāla galdiņu, izvēloties mēbeļu krāsu toni melns ar oranžu (gandrīz burkānu krāsa).

Prasītāju apkalpojis un rēķinu izrakstījis /pers. C/.

Samaksa par pasūtītajam mēbelēm bija jāveic uz /pers. C/ norēķinu kontu divos maksājumos. Pirmais maksājums bija jāapmaksā līdz 2016.gada 24.novembrim – 50% apmērā, bet otrais maksājums (50%) bija jāveic pēc pasūtījuma saņemšanas. Maksājumi veikti 2015.gada 19.novembrī un 2015.gada 10.aprīlī.

Prasītājs norādījis, ka pasūtītās mēbeles piegādātas viņa dzīvesvietā 2016.gada 9.aprīlī. Piegādes brīdī prasītājs atradies ārpus Latvijas un pasūtījumu pieņēmusi viņa sieva.

Ņemot vērā, ka prasītājs neatradās Latvijā, pasūtīto preču pieņemšanas- nodošanas akts, pavadzīme un preces garantijas talons netika izsniegti.

2016.gada 22.aprīlī, atgriežoties mājās, prasītājs konstatējis, ka piegādāto mēbeļu krāsa neatbilst pasūtījuma noformēšanas laikā noteiktajam paraugam un mēbeļu kvalitāte neatbilst pasūtījuma noformēšanas laikā piedāvātam preces paraugam.

Prasītājs norāda, ka ādas dīvāna vietā piegādāts dermantīna dīvāns, turklāt vietām materiāls zaudējis krāsu. Dīvāna koka elementi, kas sākotnēji bija norādīti – ražoti no masīvkoka, dabā veidoti no finiera plāksnēm. Kniežu vietā izmantotas parastās skrūves. Dīvānā izmantotie mehānismi netur dīvāna smagumu un ir saliekušies. Arī krēsli pilnībā izgatavoti no pusādas, kas neatbilst norunātajam, turklāt arī krāsas tonis neatbilst.

2016.gada 25.aprīlī prasītājs piezvanījis SIA "/pers. E/" pārstāvim /pers. C/, lai noskaidrotu konstatēto trūkumu novēršanas kārtību. Uzskata, ka tādējādi atbildētājs visus jautājumus un pretenzijas no prasītāja puses pieņēmis kā SIA "/pers. E/" valdes loceklis un atbildētājiem ir solidāra atbildība.

2016.gada 26.aprīlī tikšanās ar /pers. C/ nav notikusi, prasītājs ticies ar citu darbinieku. Norāda, ka atbildētājs nav sazinājies ar prasītāju. Tikai pēc prasītāja sievas ziņas atbildētājam, atbildētājs ieradies prasītāja dzīvesvietā un norādījis, ka prasītājam ir tiesības divu nedēļu laikā atgriezt preci. Atbildētājs nav ņēmis vērā prasītāja iebildumus, ka pasūtījums nebija noformēts līdz galam, izsniedzot pieņemšanas-nodošanas aktu un pavadzīmi, garantijas talonu.

Norāda, ka atbildētājs atteicies atmaksāt par nekvalitatīvo preci iemaksāto naudu.

Norāda, ka prasītājs vērsies pie sertificēta speciālista pārbaudes veikšanai. Pēc eksperta vērtējuma visi defekti kvalificējami kā nozīmīgi ražošanas defekti, kas radušies dīvāna izgatavošanas procesā un nekvalitatīvas montāžas rezultātā.

2016.gada 20.jūlijā prasītājs nosūtījis atbildētājam pretenziju ar lūgumu atcelt līgumu, paņemt atpakaļ nekvalitatīvās preces, kā arī atlīdzināt radušos zaudējumus prasītājam.

Atbildētāja SIA "/pers. E/" rakstveida paskaidrojumos norāda, ka nekad nav slēgusi pirkuma – pārdevuma līgumu un nepārdeva un nepiegādāja preces prasītājam.

Atbildētāja nav pārdevusi prasītājam prasības pieteikumā minēto mēbeļu komplektu un nav saņēmusi no prasītāja par to samaksu.

Saņemot no prasītāja 2016.gada 10.maijā pretenziju, SIA "/pers. E/" darbinieks, nosūtīja 2016.gada 9.jūnijā atbildētājam standarta atbildi, neiedziļinoties lietas būtībā un pieņemot, ka šī bijusi pretenzija no kāda SIA "/pers. E/" klienta. Saņemot otru pretenziju 2016.gada 20.jūlijā, SIA "/pers. E/" konstatēja, ja prasītājs nav tās klients.

Atbildētājs/pers. C/ rakstveida paskaidrojumos norāda, ka prasību neatzīst. Prasītājs ir nepamatoti atsaucies uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām, jo šajā gadījumā atbildētājs prasītājam pārdevis preces kā fiziska persona, kurš minētā likuma izpratnē nav uzskatāms par pārdevēju.

Norāda, ka 2015.gada 17.novembrī prasītājs ir griezies pie atbildētāja ar lūgumu nopirkt mēbeļu komplektu – P-veidīgu dīvānu, divus krēslus un žurnālu galdiņu. Visas norādītās preces atradās ekspozīcijā.

Puses vienojās, ka samaksa bija veicama divos maksājumos. 2015.gada 17.novembrī atbildētājs kā fiziska persona izrakstījis prasītajam rēķinu

5650 *euro* apmērā. 2015.gada 19.novembrī /pers. H/ apmaksājusi avansu 2800 *euro* apmērā.

2015.gada 9.aprīlī atbildētājs prasītājam piegādājis viņa izvēlētās mēbeles, prasītājs preci bija pieņēmis un dienu pēc piegādes veicis atlikušās pasūtījuma pirkuma cenas samaksu.

Atbildētājs uzskata, ka konkrētajā gadījumā starp viņu un prasītāju ticis noslēgts pirkuma līgums un ir piemērojamas Civillikuma tiesību normas par pirkuma – pārdevuma darījumu.

Atbildētājs norāda, ka viņš savas saistības izpildījis, prasītājs preci pieņēmis un akceptējis, ko apstiprina viņa maksājums. Savukārt prasītājs mēģina iedzīvoties uz atbildētāja rēķina, jo no preces piegādes līdz pirmajai prasītāja pretenzijai ir pagājis gandrīz mēnesis, kas dod pamatu uzskatīt, ka mēneša laikā mēbeļu montāžas un izmantošanas laikā tām varēja rasties dažādi defekti.

Papildus paskaidro, ka Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācija kā iestāde nav iekļauta Valsts tiesu ekspertu reģistrā. Arī eksperti, kas veikuši ekspertīzi, nav iekļauti valsts tiesu ekspertu reģistrā un viņiem piešķirtie sertifikāti nav valsts atzīti. Turklāt bojājumus prasītājs konstatējis 2016.gada 22.aprīlī, bet ekspertīze veikta 2016.gada 28.jūnijā, tas ir, gandrīz divus mēnešus pēc prasītāja norādīto defektu konstatācijas.

Paskaidro, ka mēbeles atbildētājs nemontēja.

Ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 25.oktobra spriedumu /pers. B/ prasība pret /pers. C/ un SIA "/pers. E/" par zaudējumu piedziņu noraidīta, piedzenot no /pers. B/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,13 *euro*.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka 2015.gada 17.novembrī prasītājs iegādājies mēbeļu komplektu – dīvānu La Vella (krāsas: 2963-oranža, 815 – melna), galdiņu Irvine (krāsas: 2963 – oranža) un divus atpūtas krēslus Monza (krāsas: 2963-oranža, komplektācija: āda un eko – āda). Tāpat nav strīda, ka mēbeles piegādātas 2015.gada 9.aprīlī un samaksa par piegādāto mēbeļu komplektu pilnībā veiktā divos maksājumos 2015.gada 19.novembrī un 2016.gada 10.aprīlī.

No atbildētāja paskaidrojumiem pirmās instances tiesa secinājusi, ka atbildētājs ir izteicis prasītājam personīgo piedāvājumu par iespēju lētāk iegādāties citu mēbeļu komplektu no ekspozīcijas un no cita piegādātāja, kam prasītājs piekrita. Saskaņā ar avansa rēķinu minēto mēbeļu komplektu prasītājam ir pārdevis /pers. C/ un samaksa par preci veikta uz /pers. C/ norēķinu kontu.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs /pers. C/ brīdī, kad pārdevis preci prasītājam, ir bijis SIA "/pers. E/" valdes loceklis un prasītāju ir apkalpojis, kā mēbeļu salona "JD Mēbeles" darbinieks. No kā pirmās instances tiesa izdarījusi secinājumu, ka atbildētājs /pers. C/ piegādājis preci prasītājam tā komercdarbības ietvaros. Taču tiesa ņēmusi vērā arī to, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav gūts apstiprinājums tam, ka mēbeļu komplekta tiešais pārdevējs bijis SIA "/pers. E/", tāpat arī no lietā iesniegtajiem pierādījumiem neizriet, ka prasītājs ir pasūtījis mēbeļu komplektu analoģisku tam, kāds ir atradies tobrīd salonā.

Tiesa norāda, ka prasītājam bija tiesības izvēlēties, vai slēgt darījumu ar fizisko personu vai iegādāties preci no juridiskās personas. Tas apstāklis, ka preces pasūtījumu noformējis /pers. C/, preci ir piegādājis un maksājumus par preci ir saņēmis /pers. C/ liecina par to, ka darījums noslēgts ar /pers. C/ nevis ar SIA "/pers. E/". Līdz ar to nav pamata atzīt, ka atbildētājs SIA "/pers. E/" ir solidāri atbildīgs par prasītājam radītājiem zaudējumiem.

Pirmās instances tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā, prasītājs var tikt uzskatīts par patērētāju, jo atbildētājs sniedzis pakalpojumus – piegādājis mēbeļu komplektu kā patērētajam.

No lietā esošās 2016.gada 10.maija pretenzijas tiesa secinājusi, ka prasītājs pēc preces saņemšanas, ir konstatējis, ka piegādāto mēbeļu krāsa un kvalitāte neatbilst pasūtījuma noformēšanas laikā noteiktajam paraugam. Pilnībā ražots no ādas dīvāns LA VELLA izrādās dabā veidots no ādas darinātāja (dermantīns), vietām izmantots materiāls krāsojās; dīvāna koka elementi nav no masīvkoka, bet no finiera plāksnēm; dīvāna augstās kvalitātes furnitūra (elegantas kniedes) vietā izmantotas parastas skrūves; visi dīvānā izmantotie mehānismi ir vāji un neiztur paša dīvāna konstrukciju smagumu un ir saliekušies; pusādas krēsli MONZA, pretēji norunātam, ir pilnībā izgatavoti no pusādas un tonis neatbilst pasūtītājam. Minētos defektus prasītājs ir konstatējis, atgriežoties mājās 22.aprīlī, proti 13 dienas pēc preces saņemšanas un apmaksas veikšanas.

No lietā esošā defektācijas akta izriet, ka 2016.gada 6.maijā SIA "AR Technology" darbnīcas vadītājs ir veicis ādas dīvāna apskati pēc adreses /adrese A/. Veicot dīvāna apskati, tika konstatēti nemehāniskas izcelsmes ādas krāsas defekti, kas izpaudās kā virsēja ādas slāņa atdalīšanās no pamatslāņa, veidojot gaišākas krāsas plankumus, kuri redzami klāt pievienotajā fotogrāfija. Pēc klienta lūguma dīvāna defektētās vietas tika nokrāsotas un atrestaurētas, darbā izmantojot krāsas, kas domātas ādas izstrādājumu krāsošanai un remontam.

No lietā esošā eksperta atzinuma izriet, ka dīvāna un galdiņa apskate veikta /adrese/, kuras laikā konstatēts, ka dīvāna virsmai nav mehānisku iedarbību pēdas; dīvāna furnitūra (skrūves) un urbumi dekoratīvās plāksnēs ģeometriski neatbilst; dīvāna fragmenti nav ģeometriski paralēli; atšķirīgs oranžas krāsas tonis detaļās; detaļu savienojošām šuvēm vietām nav ievilkti diegu gali; blakus šuvei neizpildīti adatas dūriena caurumi; dīvānu detaļu savienojuma vietā – detaļu novirze; oranžas krāsas nenoturība pret mitruma iedarbību, viegli berzējot ādas virsmu ar gaišu kokvilnas audumu tas krāsojās oranžā krāsā; nevienmērīgi nostiepts spilvenu ādas pārvilkums, veidojot krokas; žurnāla galdiņam visām kājas uzlikām abrazīvs noberzums. Eksperts secinājis, ka konstatētie defekti nav radušies nepienācīgās lietošanas laikā, tie ir kvalificējami kā nozīmīgi ražošanas defekti. Defekti radušies dīvāna izgatavošanas procesā un nekvalitatīvas montāžas laikā. Dīvāns neatbilst parasti izvirzāmajām prasībām un līguma noteikumiem.

No pušu sarakstes izriet, ka atbildētājs bija gatavs veikt ekspertīzi mēbeļu komplektam, taču prasītājs no atbildētāju piedāvājuma atteicies, ekspertu un ekspertīzes iestādi izvēloties pašam.

Izvērtējot minētos pierādījumus, pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasītāja pretenzijās atbildētājiem izvirzītie apgalvojumi par preces neatbilstību līguma noteikumiem neapstiprinās ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem un ir pretrunīgi.

No eksperta atzinuma nav saprotams, kādām izvirzāmajām prasībām bija jāatbilst dīvānam un galdiņam un kādiem līguma nosacījumiem. Tādējādi nav saprotami tie kritēriji, pēc kuriem eksperts vadījies, konstatējot, ka dīvānam un galdiņam konstatētie defekti ir ražošanas defekti. Nedz defektācijas aktā, nedz arī eksperta atzinumā nav norādes par to, ka dīvāns nav bijis izstrādāts no ādas. Gluži pretēji, no defektācijas akta izriet, ka tika apskatīts ādas dīvāns un tā krāsošanai izmantotas krāsas, kas paredzētas ādas izstrādājumiem. Tāpat nav konstatēts, ka dīvāna koka elementi dabā veidoti no finiera plāksnēm, nevis ražoti no masīvkoka. No eksperta atzinuma neizriet, ka dīvāna augstās kvalitātes furnitūras vietā izmantotas parastās skrūves. Tāpat no minētiem pierādījumiem neizriet, ka dīvānam izmantotie mehānismi un skrūves neiztur dīvāna konstrukcijas smagumu un ir saliekušies. Turklāt krēslu MONZA kvalitāti eksperts nav vērtējis.

Izvērtējot lietā iesniegto eksperta atzinumu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā, ka ekspertīze ir veikta Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijā pēc tam, kad faktiski ir veikta dīvāna restaurācija un dīvāns ir bijis pārkrāsots, kas arī varēja būt par iemeslu tam, ka dīvānam ir atšķirīgs oranžs tonis detaļās un krāsas nenoturība pret mitruma iedarbību, viegli berzējot ādas virsmu.

No prasītāja paskaidrojumiem un lietā iesniegtajām pretenzijām neizriet, ka prasītājs būtu izmantojis savas tiesības uz preces apmaiņu, taču uzreiz lūdzis atcelt līgumu par visu mēbeļu komplektu. Puses lietā nav iesniegušas pierādījumus tam, ka mēbeļu komplekts, kuru iegādājies prasītājs, būtu jāatbilst kādam konkrētam paraugam. Tādēļ nav arī pamata uzskatīt, ka prasītājs, iegādājoties preci par zemāku cenu, ticis maldināts par iegādātas preces kvalitātes neatbilstību pārdevēja sniegtajai informācijai.

Tiesas ieskatā lietas apstākļi neliecina, ka prasītājam nebija iespējams izvērtēt darījuma sekas un izteikt iebildumus par darījuma noteikumiem.

Konkrētā lietā tiesa nevar uzskatīt par pierādītu, ka atbildētājs ir piegādājis prasītājam mēbeļu komplektu, kura kvalitāte neatbilst pasūtītājam

paraugam, kas radīja prasītājam zaudējumus. Tāpat tiesa nav konstatējusi cēlonisku sakaru starp atbildētāju rīcību un zaudējumiem, proti, tiesa nekonstatēja, ka mēbeļu (dīvāna un žurnāla galdiņa) defekti radušies tieši atbildētāja vainojamās rīcības dēļ. Līdz ar to nav arī pamata uzskatīt, ka atbildētājam būtu jāsedz zaudējumi, tas ir, izdevumi par eksperta un juridiskajiem pakalpojumiem, turklāt to apmēru un esamību neapstiprina lietā esošie pierādījumi.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apmierināt prasījuma par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu. Prasījums nav pamatots un nav pierādīts pats morālā kaitējuma nodarīšanas fakts.

Šādos apstākļos pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasība par zaudējumu piedziņu ir noraidāma.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis prasītājs /pers. B/, lūdzot piedzīt solidāri no atbildētājiem zaudējumus 7 650 *euro* apmērā, kā arī piedzīt tiesāšanās izdevumus par labu prasītājam.

Pirmās instances tiesa kļūdaini konstatējusi, ka darījums par mēbeļu komplekta pirkumu it kā esot ticis noslēgts nevis ar tirdzniecības vietas īpašnieku, bet gan ar šīs juridiskās personas valdes locekli kā fizisku personu, kas nekad nav bijusi reģistrēts kā komersants un/vai saimnieciskās darbības veicējs. No šī secinājuma prasītāja ieskatā secīgi izriet kļūdaina tiesas pozīcija, ka pušu attiecībām nav piemērojamas patērētāju tiesību aizsardzības normas.

Tiesa nav pievērsusi uzmanību arī apstāklim, ka darījuma puses bija vienojušās par konkrēta un tirdzniecības vietā izstādīta un tādējādi prasītājam zināma mēbeļu komplekta iegādi, savukārt piegādāts tika pilnīgi cits mēbeļu komplekts, kas pats par sevi ir pamats darījuma atcelšanai.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirkuma darījuma noslēgšanas apstākļi apliecina līguma noslēgšanu tieši ar SIA /pers. E/. Lietā nav strīda, ka prasītājs paudis gribu nopirkt mēbeļu komplektu tad, kad atradās SIA /pers. E/ mēbeļu salonā, proti, tirdzniecības vietā, kurā uzņēmums profesionāli veica komercdarbību.

Lietā nav strīda, ka savu gribu iegādāties tirdzniecības vietā izvēlēto mēbeļu komplektu prasītāja dzīvesbiedre apstiprināja ar elektroniskā pasta vēstuli 2015.gada 17.novembrī, kas tika nosūtīta uz atbildētāja – juridiskās personas, elektroniskā pasta adresi.

Prasītājs norāda, ka pasūtījumu pieņēma SIA "/pers. E/" valdes priekšsēdētājs, atbildot ar elektroniskā pasta vēstuli, kas tika nosūtīta no atbildētāja - juridiskās personas, elektroniskā pasta adreses. Šo vēstuli atbildētājs parakstīja kā SIA "/pers. E/" amatpersona, nevis kā fiziska persona.

Prasītāja ieskatā lietā nav pierādījumu, ka tirdzniecības vietā komercdarbību būtu realizējis patstāvīgi arī atbildētājas valdes loceklis kā fiziska persona.

Tādējādi, attiecībā uz darījuma noslēgšanas apstākļiem prasītājs secina, ka visa saziņa par mēbeļu komplekta pirkumu notika juridiskas personas, kas tirgoja tieši mēbeles, tirdzniecības vietā un tieši sakarā ar šīs juridiskās personas veikto komercdarbību. Visa sarakste par pirkuma darījumu tika sūtīta tikai juridiskai personai un arī atbilde (apstiprinājums) prasītājam tika nosūtīta tieši juridiskas personas vārdā, norādot, ka sūtītājs ir juridiskās personas amatpersona. Nekāda saziņa ar pārdevēja valdes locekli viņa privātā - fiziskas personas statusā nav notikusi.

Uzskata, ka no juridiskas personas elektroniskā pasta adreses nosūtīts fiktīvs avansa rēķins par naudas samaksu šīs juridiskās personas valdes loceklim, nav pamats darījuma attiecību konstatēšanai ar šo valdes locekli.

Lietā nav strīda, ka atbildētājas valdes loceklis - atbildētājs /pers. C/, nekad nav bijis reģistrēts komersants un nekad nav deklarējis savu saimniecisko darbību Valsts ieņēmumu dienestā. No šiem apstākļiem izriet, ka vienīgais veids kā /pers. C/ varēja veikt paša pārstāvētajai komercsabiedrībai paralēlu un tieši tādu pašu komercdarbību, bija darīt to slepeni, pārkāpjot likumu un nemaksājot par to nodokļus. Šādi apstākļi nav ticami un pat ja pastāvētu, nepelna tiesas aizsardzību, jo ir klaji nelikumīgi.

Uzskata, ja /pers. C/ nebija reģistrēts ne kā komersants, ne kā saimnieciskās darbības veicējs, nekādus rēķinus kā fiziska persona viņš izrakstīt nevarēja un sekojoši šāds rēķins arī nevarēja radīt nekādas juridiskas sekas. Dokuments par rēķinu ir nosaukts bez jebkāda tiesiska un faktiska pamata.

Prasītājs nekad nav vēlējies kaut ko iegādāties no /pers. C/ kā fiziskas personas. Atrodoties SIA "/pers. E/" mēbeļu salonā, prasītājs vizuāli varēja novērtēt sava potenciālā pārdevēja komercdarbību, tās raksturu, kā arī spēju, piemēram, atlīdzināt zaudējumus, ja tādi izceltos. Par /pers. C/prasītājam nekas nebija zināms, un ar iepriekš nezināmu fizisku personu stāties kādās darījuma attiecībās par prasītājam ļoti ievērojamu naudas summu, prasītājam nebija vēlēšanās.

Prasītājs norāda, ka atbildētājiem saskaņā ar patērētāju tiesību aizsardzībai piemērojamām tiesību normām ir pienākums solidāri atmaksāt samaksāto naudu uz tā pamata vien, ka prasītājam tika piegādāta cita, nevis mēbeļu salonā izstādītā un prasītājam zināmā prece, neatkarīgi no tā, kā tiek novērtēts preces kvalitātes jautājums.

Lietā nav strīda, ka prasītājam tika piegādāts nevis tas mēbeļu komplekts, kas bija izstādīts apskatei atbildētāja SIA "/pers. E/" tirdzniecības vietā, bet gan cits mēbeļu komplekts.

Prasītājs izstādīto mēbeļu komplektu bija personiski apskatījis un vēlējās iegādāties tieši šādu un šādas kvalitātes preci, tomēr piegādāts tika kaut kas cits. Apstāklis, ka tika piegādāta no izstādītās atšķirīga prece, jau pats par sevi ir tāds, kas atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam rada tiesības prasīt samaksātās naudas atdošanu un līguma atcelšanu.

Uzskata, ka tieši pārdevējam būtu jāsniedz tiesai ar pierādījumiem pamatoti paskaidrojumi, kāda prece bija izstādīta tās mēbeļu salonā un kādas pārdotās preces īpašības patērētājs pamatoti varēja sagaidīt.

No defektācijas akta redzams, ka dīvānam nemehānisku iemeslu dēļ radušies krāsas defekti, ka dīvāna apvalka ārējā kārta ir atdalījusies apakšējā apvalka kārtas. Nav iedomājami, ka minētie defekti varētu būt tādi, kas varētu būt bijuši paredzēti pirkuma līgumā un atbilstu kvalitatīvas mēbeļu izgatavošanas kritērijiem. Apstāklis, ka starp pusēm nebija noslēgts rakstveida līgums, kurā būtu ietverts detalizēts kvalitātes noteikumu izklāsts, neliedz konstatēt to, ka saprātīgi var pieņemt, ka puses nevarēja būt vienojušās par nekvalitatīvi ar plankumiem nokrāsotu mēbeļu piegādi.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņam ir tiesības atprasīt samaksāto naudu no abiem atbildētājiem solidāri. SIA "/pers. E/" tās valdes locekļa /pers. C/ personā un pats /pers. C/ kopīgi un prettiesiski ar mērķi apiet nodokļu maksājumus vienojās, ka /pers. C/ sastādīs prasītājam fiktīvu rēķinu naudas līdzekļu saņemšanai personiski. Uzskata, ka /pers. C/ saskanīgi ar paša pārstāvēto komercsabiedrību faktiski izkrāpis personiskās interesēs no prasītāja naudas līdzekļus ieskaitīšanai viņa personiskajā kontā un viņam nebija un joprojām nav nekāda pamata nedz iegūt, nedz arī paturēt šos naudas līdzekļus.

Ar šādām darbībām abi atbildētāji izdarīja neatļautu darbību jeb deliktu un maldināja prasītāju, kurš bija pārliecināts, ka ir stājies darījumu attiecībās likumā noteiktā kārtībā reģistrētu komersantu – SIA "/pers. E/".

Atbildētājs/pers. C/ rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka lietā nav pierādījumu prasītāja apgalvojumam, ka viņam tika piegādāts cits mēbeļu komplekts nekā viņš bija vēlējies. Tieši otrādi, no izrakstītā rēķina izriet, kas tika pasūtīts, no kā tas tika pasūtīts, un veiktā samaksa nākamajā dienā pēc mēbeļu piegādes apliecina to, ka prasītājam tika piegādātās tieši viņa pasūtītās preces.

To pašu apstiprina arī fakts, ka prasītājam sākumā nebija pretenziju un tikai gandrīz pēc mēneša viņam ir parādījušies iebildumi pret mēbeļu kvalitāti. Atbildētājs norāda, ka apstākli par citu mēbeļu komplektu prasītājs kopš lietas ierosināšanas apgalvo pirmo reizi, kas liecina par viņa negodprātību.

Paskaidro, ka darījums tika noslēgts ar atbildētāju kā ar fizisko personu un līdzatbildētāju šajā gadījumā nevar uzskatīt par mēbeļu komplekta pārdevēju.

Paskaidro, ka puses iepazinušās 2015.gada novembrī, kad prasītājs vērsies SIA "/pers. E/" mēbeļu salonā, kurā tā arī neko nebija iegādājis. Neskatoties uz minēto, nedaudz vēlāk viņš nolēmis nopirkt atbildētāja kā fiziskās personas piedāvāto P-veidīgu dīvānu LA VELLA, divus krēslus MONZA un žurnālu galdiņu IRVINE. Veicot pasūtījumu, puses vienojās par pasūtījuma apmaksas kārtību un piegādes nosacījumiem, proti, pusi no pasūtījuma summas saskaņā ar atbildētāja izrakstīto rēķinu bija jāapmaksā līdz 2015.gada 24.novembrim, bet otro daļu no pasūtījuma cenas bija jāapmaksā pēc pasūtījuma saņemšanas.

2015.gada 17.novembrī atbildētājs kā fiziska persona izrakstīja prasītājam rēķinu par kopējo pasūtījuma summu 5650 *euro* apmērā. 2015.gada 19.novembrī prasītājs (jeb viņa sieva /pers. H/) apmaksāja pusi no pasūtījuma cenas 2800 *euro* apmērā. 2015.gada 9.aprīlī atbildētājs ar savu brāli /pers. L/ piegādāja pasūtījumu pēc prasītāja norādītās adreses /adrese A/.

Prasītājs preci bija pieņēmis un nākamajā dienā pēc piegādes ir veicis atlikušās pasūtījuma pirkuma cenas samaksu 2850 *euro* apmērā, kas ir pierādījums tam, ka pasūtījums un tā izpildījums tika pieņemts un akceptēts. Lietā ir konkrēts dokuments (rēķins), kurā ir visas būtiskās sastāvdaļas.

Atbildētāja ieskatā ir nostiprināts fakts, ka abas puses stingri pieturējušās pie visām norunām, gan attiecībā uz preču piegādi, gan arī uz preču apmaksu, tādēļ arī iepriekš minētais dokuments faktiski nav nepieciešams – prasītājs ar savām turpmākajām tiešām darbībām ir apstiprinājis atbildētāja paskaidroto.

Paskaidro, ka nevienā no pasūtījuma izpildes posmiem prasītajam nav radušies jautājumi, šaubas vai pretenzijas attiecībā pret atbildētāju kā šo preču pārdevēju. Savukārt, apstāklis, ka saziņā atbildētājs izmantojis uzņēmuma e-pastu ir izskaidrojams ar to, ka tajā brīdi atbildētājs bija uzņēmuma vienīgais īpašnieks un valdes loceklis un tādēļ ir loģiski, ka šo e-pasta adresi izmantoja ikdienišķi arī savām vajadzībām.

Atbildētājs norāda, ka pats prasītājs tiesas sēdē norādījis, ka labi apzinājies, ar ko stājās tiesiskajās attiecībās, jo šādi pirkums viņam izmaksājis lētāk. Tādēļ atbildētājam nav skaidra prasītāja norāde uz to, ka šādā veidā līdzatbildētājs it kā ir mēģinājis izvairīties no pievienotās vērtības nodokļa samaksas. Kā zināms, šis nodoklis faktiski ir pircēja slogs, un pārdevējam – juridiskajai personai, pastāvot lieliem izdevumiem, tas savā ziņā ir ienākums.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs pārdevis prasītājam preces kā fiziska persona un tas netika izdarīts saimnieciskās darbības ietvaros, prasītājam nav tiesību atsaukties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likumu, baudīt tā aizsardzību un izmantot attiecīgas procesuālās priekšrocības. No šādām tiesībām un priekšrocībām prasītājs pats ir brīvi atteicies brīdī, kad ir noslēdzis privāttiesisko darījumu ar fizisko personu.

Atbildētājs uzskata, ka prasītājs, izvirzot prasījumus par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzību, mēģina iedzīvoties uz atbildētāja rēķina, jo ir acīmredzams fakts, ka pasūtījums tika pieņemts un apmaksāts bez jebkādiem iebildumiem. No preces piegādes līdz pirmajai prasītāja pretenzijai ir pagājis gandrīz viens mēnesis, kas dod pamatu secināt, ka defekti, ja tādi tiešām ir, radušies mēbeļu izmantošanas laikā vai arī brīdī, ka mēbelēm ir piekļuvušās trešās personas.

Papildus paskaidro, ka nav izprotama situācija, kurā persona var pamanīt, ka viņai ir piegādāts "cits" mēbeļu komplekts gandrīz pēc mēneša no piegādes brīža.

Attiecībā uz preces kvalitāti, lietas materiālos ir pierādījumi tam, ka pirms ekspertīzes veikšanas Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijā prasītājs veicis ar mēbelēm atsevišķas manipulācijas.

Proti, 2016.gada 6.maijā SIA "RA TECHNOLOGY" sastādītais defektācijas akts apstiprina to, ka prasītājs izmantojis trešās personas piekļuvei pie dīvāna ar mērķi to nokrāsot un atrestaurēt. No defektācijas akta izriet, ka CareClinic ir veikuši defektēto vietu krāsošanu un atrestaurēšanu, taču nav norādīts defektu rašanas iemesls un izcelsme, no kā var secināt, ka prasītājs, iespējams, ar mērķi piedzīvoties uz atbildētāja rēķina veicis visas nepieciešamās darbības, lai apzināti sabojātu mēbeles.

Uzskata, ka Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas komplekso ekspertu atzinums Nr.42-07/16 ir apšaubāms un vērtējams kritiski. Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācija kā iestāde nav iekļauta Valsts tiesu ekspertu reģistrā, turklāt ekspertīzes veicēji E.Tenis un I.Damberga nav iekļauti Valsts tiesu ekspertu reģistrā.

Atbildētājs norāda, ka prasītājs konstatējis bojājumus 2016.gada 22.aprīlī, taču ekspertīze ir veikta 2016.gada 28.jūnijā, tas ir, vairāk nekā divus mēnešus pēc prasītāja norādīto defektu konstatācijas.

No lietas materiāliem pievienotās sarakstes ar prasītāju izriet, ka atbildētājs bijis gatavs veikt ekspertīzi mēbeļu komplektam, tomēr prasītājs no piedāvājuma atteicies, ekspertu un ekspertīzes iestādi izvēloties pašam, no kā var secināt, ka viņam, iespējams, ir bijušās īpašas attiecības ar izvēlētajiem ekspertiem, kas ietekmēja ekspertīzes rezultātus.

Atbildētājs uzskata, ka prasītājs nav pierādījis savas tiesības prasīt atlīdzināt viņam it kā nodarītos zaudējumus.

Tiesas sēdē /pers. B/ uzturēja prasību un apelācijas sūdzību, pamatojoties uz prasībā un apelācijas sūdzībā minētiem apstākļiem. Prasītājs paskaidroja, ka viņam pastāvēja mutiska vienošanās par preces iegādi. Prasītājs vēlējās iegādāties citas krāsas dīvānu un viņam tas tika apsolīts izdarīt. Prasītājam nav pierādījumu ne par preci, ne par preces modeli un krāsu. Prece tika piegādātā pēc pieciem mēnešiem un laikā, kad prasītājs nebija mājās. Prasītāja sieva pieņēma preci un viņai netika nodoti dokumenti par preces pieņemšanu un nodošanu. Lai gan sieva informēja prasītāju par to, ka prece nav tāda, kādu to pasūtīja prasītājs, otrs maksājums ticis izdarīts tūlīt pēc preces saņemšanas. Ekspertīzes sagatavošanas termiņš ir mēnesi pēc preces saņemšanas, jo prasītājs vēlējās vienoties ar atbildētāju. Mēbeļu salonā atradās mēbele, kura atbilda prasītāja vajadzībām. Uzskata, ka mēbele iegādāta veikalā, jo visa sarakste tika veikta ar firmu. Prasītājam bija grūti sazināties par ekspertīzes veikšanu, jo veikala logā atradās telefons uz kuru zvanīt, turklāt /pers. C/ norādīja, lai prasītājs gatavo ekspertīzi un, lai pierāda. Veikalā nebija tā mēbele, kuru piegādāja. Tika piegādāta cita mēbele un cits modelis. Prasītāja rīcībā nav pierādījumu par to, ka tika pasūtīta viena mēbele, bet piegādāta cita mēbele. Samaksu fiziskais personai veica, jo tāds bija rēķins.

/pers. C/ pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ neatzina prasību un apelācijas sūdzību, paskaidroja, ka prasītājam tika piedāvāts dīvāns, kurš bija lētāks par to, kurš atradās veikalā un kuru apskatīja prasītājs. Prasītājs piekrita pieņemt piedāvājumu un šis piedāvājums bija no /pers. C/ kā fiziskas personas. Prasītājs un /pers. C/ vienojās par mēbeles cenu, avansa maksājumu un piegādi. Mēbele tika piegādāta ar /pers. C/ automašīnu. Darījums bija starp divām fiziskām personām un netika veikts saimnieciskās darbības ietvaros vai ar komersantu. Mēbeles uzlabojusi trešā persona un nav saprotami kritēriji pēc kādiem vadījušies eksperti. Prasītājam piegādātā mēbele atradās pie piegādātāja ekspozīcijā un nebija /pers. C/ rīcībā. Mēbele tika iegādāta un tad pārdota /pers. C/. Nav zināms, kurš mēbeli piegādāja atbildētājam un atbildētāja rīcībā nav dokumentu, kas raksturo mēbeli. Uz mēbelēm jābūt norādei, bet atbildētājam šādu pierādījumu nav. Nav atbildētāja rīcībā cenu lapas, kataloga, modeļa nosaukums, lai varētu veikt salīdzināšanu. Atbildētāja rīcībā šādi pierādījumi nav saglabājušies. Tāpat nav pierādījumu par doto garantiju un termiņu. Prasītājam piegādātā mēbele nebija apskatāma veikalā. Prasītājam tika izstāstīts, kā izskatās mēbele un prasītājs to izvēlējās iegādāties.

Saskaņā ar publiski pieejamiem Komercreģistra datiem www.lursoft.lv SIA "/pers. E/" likvidēta 2017.gada 6.oktobrī un lietā nav nodibināts SIA "/pers. E/" tiesību pārņēmējs.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzību motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība un apelācijas sūdzība ir daļēji pamatotas un daļēji apmierināmas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis /pers. B/ un ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ prasība tikusi

noraidīta pilnībā, tādējādi apelācijas kārtībā izskatāma /pers. B/ prasība pret /pers. C/ un SIA "/pers. E/" par zaudējumu piedziņu 7650 *euro* apmērā, kurus veido nekvalitatīvas preces cena 5650 *euro*, izdevumi par eksperta slēdzienu un juridiskiem pakalpojumiem 500 *euro* un nodarītais morālais kaitējums 1500 *euro*.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Tiesas kolēģija nav konstatējusi pamatu pilnībā pievienoties pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, uzskatot, ka pirmās instances tiesas sprieduma motivācija daļā, ar kuru noraidīta prasība par preces cenas piedziņu 5650 *euro* apmērā, nav pareiza.

Tiesas kolēģija konstatējusi, ka pirmās instances tiesa, noraidot prasību par preces cenas piedziņu 5650 *euro* apmērā nav ņēmusi vērā lietā iesniegtos prasītāja pierādījumus un pušu sniegtos paskaidrojumus. Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka atbildētājs, sniedzot paskaidrojumus par prasību, nav iesniedzis pierādījumus, kas pamatotu šos paskaidrojumus. Tiesas kolēģija ņem vērā, ka lietas izskatīšanas laikā atbildētāja pārstāvis norādījis, ka viņa rīcībā nav pierādījumu, kas raksturo mēbeles komplektu, proti mēbeles modeli, cenu, krāsu, garantijas laiku, pieņemšanas un nodošanas aktu, kā arī nav kompetentas iestādes slēdziena, kas būtu pretējs prasītāja iesniegtajam kompleksajam eksperta atzinumam Nr. 42-07/16.

Lietas izskatīšanas laikā /pers. C/ atzinis, ka piegādājis prasītājam mēbeles komplektu, par kuru puses bija vienojušās.

Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa noteic, ka pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Civilprocesa likuma 9. un 10.pants noteic pušu līdztiesības un sacīkstes principu. Pusēm ir vienlīdzīgas procesuālās tiesības, puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Sacīkste notiek, pusēm dodot paskaidrojumus, iesniedzot pierādījumus, tiesai adresētus pieteikumus un veicot citas procesuālās darbības Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru noraidīta prasība par morālā kaitējuma atlīdzību vērtējams kā motivēts un pareizs.

Pie apstākļiem, ka SIA "/pers. E/" ir likvidēta 2017.gada 6.oktobrī un nav konstatēts SIA "/pers. E/" tiesību pārņēmējs, tiesvedība prasības daļā pret SIA "/pers. E/" par nekvalitatīvas preces cenas piedziņu 5650 *euro* apmērā, izdevumu par eksperta slēdziena un juridisko pakalpojumu saņemšanu 500 *euro* apmērā, kā arī morālā kaitējuma atlīdzību 1500 *euro* apmērā, izbeidzama.

Tiesas kolēģija konstatējusi pamatu tiesvedības izbeigšanai saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 8.punktu, kas noteic, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja beigusi pastāvēt juridiskā persona, kura ir viena no pusēm lietā, un nav tās tiesību pārņēmēja.

Attiecībā uz /pers. B/ prasībā un apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem, tiesas kolēģija konstatējusi, ka 2015.gada 17.novembrī prasītājs iegādājies mēbeļu komplektu – dīvānu La Vella (krāsas: 2963-oranža, 815 – melna), galdiņu Irvine (krāsas: 2963 – oranža) un divus atpūtas krēslus Monza (krāsas: 2963-oranža, komplektācija: āda un eko – āda), ko apstiprina lietā esošais 2015.gada 17.novembra Avansa rēķins.

Lietā nav strīda par to, ka mēbeles tika piegādātas prasītājam 2015.gada 9.aprīlī un samaksa par piegādāto mēbeļu komplektu veikta pilnībā divos maksājumos 2015.gada 19.novembrī un 2016.gada 10.aprīlī.

Lietas izskatīšanas laikā abas puses vienādi paskaidrojušas, ka prasītājs ieradies mēbeļu salonā "JD Mēbeles", lai iegādātos mēbeļu komplektu. Prasītāju mēbeļu salonā uzrunājis atbildētājs /pers. C/, kurš prasītājam piedāvājis iegādāties mēbeles komplektu par zemāku cenu. Prasītājs pieņēmis /pers. C/ piedāvājumu un izteicis vēlēšanos iegādāties atbildētāja norādīto mēbeļu komplektu par zemāku cenu. Saskaņā ar pušu paskaidrojumiem pusēm nav strīda par mēbeļu komplekta cenu, mēbeļu krāsu un par mēbeļu komplekta piegādi.

Starp pusēm ir strīds par darījuma pusi, proti, vai darījums ticis noslēgts starp /pers. C/ kā fizisku personu vai starp SIA "/pers. E/", kura bija mēbeļu salona "JD Mēbeles" īpašniece. Lietas izskatīšanas laikā noskaidrots, ka /pers. C/ brīdī, kad pārdeva preci, bija SIA "/pers. E/" valdes loceklis.

Paskaidrojumos tiesai prasītājs norādījis, ka tā kā viņš atradās mēbeļu salonā "JD Mēbeles" un piedāvājumu iegādāties preces izteica SIA "/pers. E/" valdes loceklis /pers. C/, darījums ticis noslēgts ar SIA "/pers. E/". Savukārt /pers. C/paskaidrojis, ka darījums ticis noslēgs ar viņu kā fizisku personu.

Tiesas kolēģija, vērtējot lietā iesniegtos pierādījumus un pušu paskaidrojumus to kopsakarā, konstatējusi, ka darījums par mēbeļu iegādi ticis noslēgts ar prasītāju un /pers. C/ kā fizisku personu.

Civillikuma 1403.pants noteic, ka tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai.

Civillikuma 1404.pants noteic, ka katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma.

Civillikuma 1412.pants noteic, ka par tiesiska darījuma priekšmetu var būt tiklab darbība, kā arī atturēšanās no tās, un tiklab darbība, kuras mērķis ir nodibināt vai atdot lietu tiesību, kā arī darbība ar kādu citu mērķi.

Civillikuma 1427.pants noteic, ka pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Civillikuma 1512.pants noteic, ka pie katra saistību līguma būtības pieder vienas puses apsolījums un tā pieņemšana no otras puses, vai savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Lietas izskatīšanas laikā puses norādījušas, ka rakstisks līgums mēbeļu komplekta iegādei netika noslēgts, mēbeļu piegādei pieņemšanas – nodošanas akts netika noslēgts, kā arī apliecinājums preces garantijai netika izsniegts.

Lietā atrodas 2015.gada 17.novembra avansa rēķins mēbeļu komplekta iegādes maksas samaksai 5650 *euro* apmērā. Avansa rēķinā kā pārdevējs norādīts /pers. C/, bet maksātājs /pers. B/.

Lietā nav strīda par to, ka preces pirkuma maksa tika samaksāta pilnā apmērā, proti, 2015.gada 19.novembrī 2800 *euro* apmērā un 2016.gada 10.aprīlī 2850 *euro* pēc mēbeļu komplekta piegādes prasītājam.

Kā izriet no maksājuma dokumentiem, tad maksājums izdarīts /pers. C/ un pirkuma maksas maksātāja bijusi prasītāja sieva /pers. H/.

Tiesas kolēģija konstatējusi, ka minētie dokumenti pamato atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, ka darījums ticis noslēgts ar /pers. C/ kā fizisku personu. Prasītāja pieņemtais avansa rēķins un veiktie maksājumi /pers. C/ liecina par to, ka prasītājam bija vienošanās par mēbeļu iegādi tieši ar /pers. C/ kā fizisku personu. Prasītājs nebija cēlis iebildumus par avansa rēķinā norādīto personu, kurai kā pārdevējam veicams maksājums, turklāt šis maksājums veikts /pers. C/.

Tiesas kolēģijai nav pamata uzskatīt, ka maksājums /pers. C/ bija uzskatāms kā maksājums SIA "/pers. E/" valdes loceklim. Avansa rēķinā un maksājuma uzdevumā norādīts /pers. C/ personas kods, kas, izdarot maksājumu sabiedrībai, nebūtu norādāms.

Lietas izskatīšanas laikā konstatēts, ka mēbeļu piegādi prasītājam neveica SIA "/pers. E/" norīkota automašīna. Atbildētājs paskaidrojis, ka viņš kā fiziska persona organizējis mēbeļu piegādi prasītājam.

Paskaidrojumos tiesai prasītājs norādījis, ka pēc pretenzijas nosūtīšanas, SIA "/pers. E/" sniegusi viņam atbildi par pretenzijā norādītajiem

iebildumiem. Turklāt sarakstei tika izmantots SIA "/pers. E/" fakss. Prasītāja ieskatā minētais norāda uz to, ka saistības dīvāna komplekta piegādei bija uzņēmusies arī SIA "/pers. E/".

Tiesas kolēģija prasītāja iebildumus vērtē kā nepamatotus. Tiesas kolēģija uzskata, ka atbilde uz pretenziju neliecina par to, ka prasītājam un SIA "/pers. E/" pastāvēja vienošanās par mēbeļu komplekta piegādi. Kā lietas izskatīšanas laikā paskaidroja atbildētājs, tad atbildes uz pretenziju sniegšanas laikā SIA "/pers. E/" nebija pārbaudījusi, ka /pers. C/ bija uzņēmies veikt mēbeļu komplekta piegādi prasītājam. Vēlāk /pers. C/kā fiziskas persona veica saraksti ar prasītāju.

Prasītājs prasību pamatojis arī ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 27. un 28.pantu, uzskatot ka viņam kā patērētajam ir tiesības atcelt līgumu un saņemt atpakaļ samaksu par preci.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka patērētājs ir fiziskā persona, kas izsaka vēlēšanos iegādāties, iegādājas vai varētu iegādāties vai izmantot preci vai pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību. Minētā panta 5.punkts noteic, ka pārdevējs ir fiziskā vai juridiskā persona (arī importētājs), kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros piedāvā vai pārdod preci patērētājam, arī izmantojot citu personu starpniecību, kuras rīkojas pārdevēja vārdā vai uzdevumā.

Lietas izskatīšanas laikā atbildētājs paskaidrojis, ka viņš citā firmā pasūtījis prasītājam piegādāto mēbeļu komplektu, taču viņam nav saglabājušies dokumenti par šo firmu un nav mēbeļu komplekta pasūtījuma. Tāpat atbildētāja rīcībā nav dokumentu, kas apliecina mēbeļu komplekta cenu un nosaukumu.

Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta $1.^3$ pants noteic, ka fiziskās personas darbība kvalificējama kā saimnieciskā darbība, ja tā atbilst vienam no šādiem kritērijiem: 1) darījumu regularitāte un sistemātiskums (trīs un vairāk darījumi taksācijas periodā vai pieci un vairāk darījumi trijos taksācijas periodos); 2) ieņēmumi no darījuma pārsniedz 14 229 un vairāk *euro* taksācijas gadā, izņemot ienākumus no personīgā īpašuma atsavināšanas atbilstoši šā likuma 9.panta pirmās daļas $19.^2$ punktam; 3) darbības ekonomiskā būtība vai personas īpašumā esošo lietu apjoms norāda uz sistemātisku darbību ar mērķi gūt atlīdzību.

Ņemot vērā, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētājs prasītājam piegādājis jaunu mēbeļu komplektu, piedāvājums izteikts mēbeļu salonā un atbildētājs no citas personas iegādājies mēbeļu komplektu pārdošanai prasītājam, tiesas kolēģijai ir pamats uzskatīt, ka atbildētājs veicis mēbeļu komplekta pārdošanu prasītājam savas saimnieciskās darbības ietvaros.

Lietā nav pierādījumu par to, ka atbildētājam šāda mēbeļu iegāde bijusi vienreizēja un nesaistīta ar peļņas gūšanu. Lietā noskaidrots, ka puses savstarpēji nav bijušas pazīstama. Tādējādi pušu attiecībām piemērojama Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 27.panta pirmā daļa, kas noteic, ka patērētājs ir tiesīgs pieteikt prasījumu pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam par preces vai pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem divu gadu laikā no preces iegādes vai pakalpojuma saņemšanas dienas. Patērētājs iesniedz prasījuma pieteikumu pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam divu mēnešu laikā no dienas, kad atklājis preces vai pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem. Par preces iegādes dienu uzskatāma diena, kad pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs nodevis un patērētājs pieņēmis attiecīgo preci.

Minētā likuma 28.pants noteic, ka patērētājs, kuram pārdota vai nodota lietošanā līguma noteikumiem neatbilstoša prece, ir tiesīgs pieprasīt, lai pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs veic vienu no šādām darbībām:

1) novērš preces neatbilstību līguma noteikumiem;

2) apmaina preci pret tādu, ar kuru būtu nodrošināta atbilstība līguma noteikumiem;

3) attiecīgi samazina preces cenu;

4) atceļ līgumu un atmaksā patērētājam par preci samaksāto naudas summu.

Minētā panta piektā daļa noteic, ka patērētājs ir tiesīgs pieprasīt, lai pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs attiecīgi samazina preces cenu vai atceļ līgumu un atmaksā par preci samaksāto naudas summu, ja pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs saprātīgā termiņā nav novērsis preces neatbilstību līguma noteikumiem vai nav apmainījis preci pret līguma noteikumiem atbilstošu vai ja minētās darbības veiktas, radot būtiskas neērtības patērētājam. Samazinot cenu vai atceļot līgumu un atmaksājot patērētājam par preci samaksāto naudas summu, var tikt ņemts vērā preces nolietojums vai labums, ko patērētājs guvis, lietojot preci, un par ko līgumslēdzējas puses ir vienojušās.

Prasītājs prasības pieteikumā norādījis, ka piegādātās mēbeles neatbilst pasūtījumam un nav kvalitatīva, tādēļ uzskata, ka viņš ticis maldināts par preces kvalitāti, kā rezultātā viņam ir nodarīti zaudējumi Civillikuma 1772., 1775., 1779.panta izpratnē.

Prasītājs prasību pamatojis ar 2015.gada 6.maija SIA "AR TECHNOLOGY" defektācijas aktu un eksperta atzinumu.

Atbildētājs uzskata, ka mēbeļu komplekts atbilst pasūtījumam, piegādes brīdī par to nebija izteiktas nekādas pretenzijas un defekti varēja rasties jau pēc preces piegādes, par kuriem atbildētājs nav atbildīgs.

No lietā esošās 2016.gada 10.maija pretenzijas izriet, ka prasītājs pēc preces saņemšanas ir konstatējis, ka piegādāta mēbeļu krāsa un kvalitāte neatbilst pasūtījuma noformēšanas laikā noteiktajam paraugam. Pilnībā ražots no ādas dīvāns LA VELLA izrādās dabā veidots no ādas darinātāja (dermantīns), vietām izmantotais materiāls krāsojās; dīvāna koka elementi nav no masīvkoka, bet no finiera plāksnēm; dīvāna augstās kvalitātes furnitūras (elegantas kniedes) vietā izmantotas parastās skrūves; visi dīvānā izmantoti mehānismi ir vāji un neiztur paša dīvāna konstrukciju smagumu un ir saliekušies; pusādas krēsli MONZA, pretēji norunātam, ir pilnībā izgatavoti no pusādas un tonis neatbilst pasūtītajam.

Minētos defektus prasītājs konstatējis atgriežoties mājās 2016.gada 22.aprīlī, t.i. 13 dienas pēc preces saņemšanas un apmaksas veikšanas.

No lietā esošā defektācijas akta izriet, ka 2016.gada 6.maijā SIA "AR TECHNOLOGY" darbnīcas vadītājs veicis ādas dīvāna apskati un konstatējis nemehāniskas izcelsmes ādas krāsas defektus, kas izpaudās kā virsēja ādas slāņa atdalīšanās no pamatslāņa, veidojot gaišākas krāsas plankumus. Pēc klienta lūguma dīvāna defektētās vietas tika nokrāsotas un atrestaurētas, darbā izmantojot krāsas, kas domātas ādas izstrādājumu krāsošanai un remontam.

No lietā esošā eksperta atzinuma izriet, ka dīvāna un galdiņa apskate veikta /adrese/, kuras laikā konstatēts, ka dīvāna virsmai nav mehānisku iedarbību pēdas; dīvāna furnitūra (skrūves) un urbumi dekoratīvās plāksnēs ģeometriski neatbilst; dīvāna fragmenti nav ģeometriski paralēli; atšķirīgs oranžas krāsas tonis detaļās; detaļu savienojošām šuvēm vietām nav ievilkti diegu gali; blakus šuvei neizpildīti adatas dūrienu caurumi; dīvānu detaļu savienojuma vietā – detaļu novirze; oranžas krāsas nenoturība pret mitruma iedarbību, viegli berzējot ādas virsmu ar gaišu kokvilnas audumu tas krāsojās oranžā krāsā; nevienmērīgi nostiepts spilvenu ādas pārvilkums, veidojot krokas; žurnāla galdiņam visām kāju uzlikām abrazīvs noberzums. Eksperts ir secinājis, ka konstatētie defekti nav radušies nepienācīgas lietošanas laikā, tie ir kvalificējami kā nozīmīgi ražošanas defekti. Defekti radušies dīvāna izgatavošanas procesā un nekvalitatīvas montāžas laikā. Dīvāns neatbilst parasti izvirzāmajām prasībām un līguma noteikumiem.

Lietas izskatīšanas laikā atbildētāja pārstāvis norādījis, ka atbildētājs bija gatavs veikt ekspertīzi mēbeļu komplektam, taču prasītājs no atbildētāju piedāvājuma atteicies, ekspertu un ekspertīzes iestādi izvēloties pašam.

Lietā atrodas 2016.gada 10.jūnija /pers. B/ vēstule, kurā prasītājs informējis /pers. C/ par to, ka pats izvēlēsies neatkarīgu ekspertu.

2016.gada 20.jūlija atkārtotajā pretenzijā /pers. B/ norādījis uz /pers. C/ doto piekrišanu veikt ekspertīzi. Prasītājs informējis atbildētāju par veiktās ekspertīzes rezultātiem.

Tiesas kolēģija, ņemot vērā prasītāja pretenzijās minēto, konstatējusi, ka prasītāja prasību pamato Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas kompleksais ekspertu 2016.gada atzinums Nr. 42-07/16. Lietas izskatīšanas laikā atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, kas norādītu uz pretējo ekspertu 2016.gada atzinumā 42-07/16 minētajam. Turklāt lietā nav strīda par to, ka prasītājam tika piegādāts atzinumā minētais dīvāns. Ekspertu atzinums norāda, ka defekti radušies dīvāna izgatavošanas procesā un nekvalitatīvas montāžas laikā.

Prasītājs paskaidrojis un atbildētājs tam nav iebildis, ka atbildētājs aicinājis prasītāju veikt ekspertīzi un pierādīt savas pretenzijas.

Lietā atrodas ekspertu E.Teņa un I.Dambergas sertifikāti, kuri apliecina viņu kompetenci veikt šādu ekspertīzi, turklāt viņu kompetenci atbildētājs nav apstrīdējis. Tas, ka eksperti nav iekļauti Valsts tiesu ekspertu reģistrā neliecina, ka viņi nav kompetenti veikt ekspertīzi.

Tiesas kolēģija uzskata par nepamatotiem atbildētāja iebildumus, ka pirms ekspertīzes veikšanas prasītājs bija veicis mēbelēm atsevišķas manipulācijas, ko apliecina defektācijas akts. Dīvāna defektēto vietu nokrāsošana un atrestaurēšana ar krāsām, kas domātas ādas izstrādājumu krāsošanai un remontam neizslēdz citus eksperta atzinumā minētos ražošanas defektus.

Tiesas kolēģija nav konstatējusi pamatu apstrīdēt eksperta atzinumu pie apstākļiem, ka tiesas rīcībā nav pierādījumu par to, kādu mēbeļu komplektu pasūtīja prasītājs. Lietas izskatīšanas laikā nav nodibināti apstākļi tam, ka prasītājs pasūtījis atbildētājam piegādāt lietotu vai defektīvu mēbeļu komplektu, lai atzītu, ka eksperta atzinumā sniegtie secinājumi neatbilst prasītāja pasūtītajam mēbeļu komplektam.

Lietas izskatīšanas laikā prasītājs paskaidrojis, ka viņam faktiski piegādāts cits mēbeļu komplekts, ne tas par kuru puses bija vienojušās.

Tomēr tiesas kolēģija prasītāja paskaidrojumus vērtē kā nepamatotus. Lietā nav pierādījumu tam, par kādu mēbeļu komplektu bija vienojušās puses. Turklāt prasītājs, veicot samaksu, pieņēmis atbildētāja piegādāto mēbeļu komplektu.

Nav pamata atbildētāja iebildumam, ka bojājumi konstatēti 2016.gada 22.aprīlī, bet ekspertīze veikta 2016.gada 28.jūnijā, t.i. vairāk nekā divus mēnešus pēc prasītāja norādīto defektu konstatācijas. Kā lietas izskatīšanas laikā paskaidroja prasītājs, tad šāda kavēšanās bija izskaidrojama ar to, ka prasītājs vēlējās vienoties labprātīgi. Tā kā atbildētājs neatbildēja uz prasītāja pretenzijām un neveica darbības, lai atrisinātu radušos situāciju, prasītājs lūdza sastādīt eksperta atzinumu.

Lietas izskatīšanas laikā atbildētājs nav apstrīdējis prasītāja norādīto, ka pēc pretenzijas izteikšanas 2016.gada 22.aprīlī ar prasītāju tikās cits cilvēks un atbildētājs pārtrauca jebkādu kontaktu ar prasītāju un ar savu uzvedību izrādīja attieksmi pret strīda risināšanu.

Ņemot vērā to, ka prasītājs 2016.gada 10.maija pretenzijā bija izteicis līgumu atcelt līgumu par mēbeļu iegādi un atmaksāts mēbeļu pirkuma maksu, tiesas kolēģija uzskata, ka pamatota un apmierināma ir /pers. B/ prasība par pirkuma maksas piedziņu 5650 *euro* apmērā, uzliekot par pienākumu atbildētājam paņemt mēbeļu komplektu no prasītāja dzīves vietas.

Tiesas kolēģija konstatējusi, ka prasībā tiesai prasītājs lūdzis atlīdzināt morālo kaitējumu 1500 *euro* apmērā.

Pamatoti pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1635.panta pirmo, otro un trešo daļu, norādījusi, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apmierināt prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Tiesas kolēģija konstatējusi, ka apelācijas sūdzībā nav norādīts uz atsevišķiem apstākļiem, kas ir par pamatu prasībai par morālā kaitējuma atlīdzību. Tiesas kolēģija, vērtējot lietas apstākļus kopumā un konstatējot pamatu prasības par pirkuma maksas piedziņu apmierināšanai, nav konstatējusi pamatu prasības par morālā kaitējuma atlīdzību apmierināšanai.

Atbilstoši Civillikuma 1635.panta noteikumiem prasītājs nav pierādījis fiziskas un garīgas ciešanas, kas viņam radušās ar konkrētiem lietas apstākļiem.

Pie apstākļiem, ka tiesas kolēģija konstatējusi pamatu prasības apmierināšanai saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām, nav pamata atbildētāja iebildumiem, ka prasītājs nav pierādījis savas prasījuma tiesības atlīdzināt viņam nodarītos zaudējumus saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu un turpmākiem zaudējumu atlīdzināšanas noteikumiem.

Ņemot vērā minēto, prasība un apelācijas sūdzības uzskatāmas kā daļēji pamatotas un daļēji apmierināmas.

Civilprocesa likuma 33.panta otrā daļa noteic, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, iesniedzot prasību, veicis valsts nodevas samaksu 536,45 *euro* apmērā, ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu 7,83 *euro* apmērā *(lietas 9, 11..lapa)*.

Iesniedzot apelācijas sūdzību, prasītājs veicis valsts nodevas samaksu 536,45 e*uro* apmērā *(lietas 129.lapa)*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 1. un 10.punktu prasības summa prasībās par naudas piedziņu ir piedzenamā summa, bet prasībās, kas sastāv no vairākiem patstāvīgiem mantiskiem prasījumiem – visu prasījumu kopsumma.

Prasības summa konkrētā civillietā ir 7150 *euro*, ko veido prasījums par pirkuma cenas 5650 *euro* piedziņu un 1500 *euro* par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu. Lai arī prasītājs kopējā prasības summā ietvēris arī izdevumus par eksperta slēdzienu un juridiskajiem pakalpojumiem 500 *euro* apmērā, tiesas kolēģija norāda, ka šie izdevumi nav iekļaujami prasības summā, bet gan vērtējami kopsakarā ar Civilprocesa likuma 44.pantu, kas noteic ar lietas vešanu saistītos izdevumus un to atlīdzināšanu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "c)" apakšpunktam *(redakcijā, kas spēkā līdz 2018.gada 14.janvārim)* maksājamās valsts nodevas apmērs par prasības pieteikuma iesniegšanu tiesā veido 520,45 *euro*. Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta ceturtajai daļai par apelācijas sūdzību valsts nodeva arī veido 520,45 *euro*.

Ņemot vērā, ka prasītāja prasība apmierināta daļēji 5650 *euro* apmērā, kas atbilst 79,02 % no kopējās prasības summas 7150 *euro,* kas sastāv no pirkuma cenas 5650 *euro* un morālā kaitējuma atlīdzības 1500 *euro* apmērā, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tā samaksātie tiesas izdevumi pirmās instances tiesā un apelācijas instances tiesā 828,70 *euro* (79,02 % no maksājamās valsts nodevas par prasības pieteikuma un apelācijas sūdzības iesniegšanu tiesā 1040,90 *euro,* ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem 7,83 *euro*) apmērā.

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) līdz e) apakšpunkti noteic atlīdzināmo apmēru, bet Civilprocesa likuma 44.panta ($1.^1$) daļa noteic, ka par šā panta pirmās daļas 1.punktā minēto atlīdzināmo izdevumu faktisko apmēru uzskata gan izdevumus, kuri jau ir samaksāti, gan izdevumus, par kuriem saskaņā ar advokāta un puses vienošanos par juridiskās palīdzības sniegšanu ir izrakstīts rēķins.

Prasītāja izdevumus, kas saistīti ar zvērināta advokāta pakalpojuma izmantošanu veido 500 *euro (2018.gada 10.aprīļa rēķins Nr. K/01/04 un 2018.gada 10.aprīļa AS "SEB banka" paziņojums par ienākošo maksājumu 500 euro apmērā)*.

Tā kā tiesas kolēģija konstatējusi pamatu prasības daļējai apmierināšanai, ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai

prasītājam atlīdzināmi atbilstoši apmierinātajai prasījuma daļai 5650 *euro* apmērā, t.i. 500 *euro* apmērā.

Par labu prasītājam piedzenamās summas apmērs noteikts saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu un piemērojot 30 procentu likmi, tādējādi piedzenamās summas apmēru veido 500 *euro*.

Ņemot vērā lietas apstākļus kopumā, strīda sarežģītību, prasītāja aktīvu iesaistīšanos strīda izšķiršanā un atbildētāja iebildumus apelācijas instances tiesai, tiesas kolēģija nav konstatējusi pamatu samazināt prasītājam atlīdzināmo zvērināta advokāta pakalpojuma maksu.

Prasībā tiesai prasītājs lūdzis atlīdzināt izdevumus par eksperta slēdzienu un juridiskiem pakalpojumiem 500 *euro* apmērā.

Pie apstākļiem, ka lietā nav pierādījumu tam, ka pirms prasības iesniegšanas prasītājam tikusi sniegta zvērināta advokāta juridiska konsultācija, kā arī lietā nav pierādījumu minēto konsultāciju izmaksām, tiesas kolēģija nav konstatējusi pamatu izdevumu, kas saistīti ar juridisku pakalpojumu saņemšanu pirms prasības celšanas tiesā atlīdzināšanai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem, atbildētājam nosakāms atlīdzināt prasītājam izdevumus sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 185 *euro,* ko veido izmaksas par ekspertīzes veikšanu (*2016.gada 19.jūlija kvīts Nr. 066189*).

Ievērojot Civilprocesa likuma 42.pantā ietverto principu, no prasītāja un atbildētāja par labu valstij piespriežami arī iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, tas ir, ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi.

No atbildētāja /pers. C/ par labu valstij piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi proporcionāli prasījuma apmierinātajai daļai 8,97 *euro* apmērā (79,02 % (apmierinātā prasījuma daļa) no kopējiem ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem 21,26 *euro* (*lietas 2.lapa*), no kuriem atņemti prasītāja iepriekš samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,83 *euro (lietas 9.lapa)*).

Savukārt no prasītāja par labu valstij piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi proporcionāli prasījuma noraidītajai daļai 4,46 *euro* apmērā *(kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 21,26 euro, no kuriem atņemti 8,97 euro (no atbildētāja piedzenamie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi un prasītāja iepriekš samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,83 euro)*.

Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmā daļa noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu (..) un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Minētā panta otrā daļa noteic, ka sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājam un atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Civilprocesa likuma 197.pants noteic, ka spriedumā, kas uzliek pienākumu pildīt noteiktas darbības, tiesa nosaka, konkrēti kam, kādas darbības un kādā termiņā ir jāizpilda.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 28.panta devītā un desmitā daļa noteic, ka līguma noteikumiem neatbilstošas lielgabarīta preces un par 10 kilogramiem smagākas preces trūkumu novēršanai, apmaiņai vai līguma atcelšanai nogādā pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs uz sava rēķina. Ja pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs atsakās nogādāt preci, patērētājs ir tiesīgs nogādāt preci pats vai ar trešās personas palīdzību, bet uz pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja rēķina.

Ja preci nogādā patērētājs, pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam triju darbdienu laikā pēc izdevumus apliecinoša dokumenta saņemšanas jāatlīdzina izdevumi, kas patērētājam radušies sakarā ar preces nogādāšanu.

Ņemot vērā, ka preces svars pārsniedz 10 kilogramus, /pers. C/ nosakāms desmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās brīža aizvest no /pers. B/ dzīves vietas /adrese A/, preces - dīvānu La Vella, galdiņu Irvine un atpūtas krēslus Monza.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 42., 97., 193., 204.[1], 430., 432., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

/pers. B/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, preces cenu 5650 *euro*, izdevumus sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu, kas saistīti ar eksperta slēdziena saņemšanu 185 *euro*, tiesas izdevumus 828,70 *euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus, kas saistīti ar zvērināta advokāta pakalpojuma saņemšanu 500 *euro*, kopā piedzenot 7163,71 *euro* (septiņi tūkstoši viens simts sešdesmit trīs *euro* un septiņdesmit viens cents).

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, desmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās brīža aizvest no /pers. B/ dzīves vietas /adrese A/, preces - dīvānu La Vella, galdiņu Irvine un atpūtas krēslus Monza.

Izskaidrot, ka /pers. C/ atteikšanās nogādāt preces – dīvānu La Vella, galdiņu Irvine un atpūtas krēslus Monza, no /pers. B/ dzīves vietas /adrese A/, gadījumā /pers. B/ ir tiesīgs nogādāt preci pats vai ar trešās personas palīdzību, bet uz pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja rēķina.

/pers. B/ prasību par morālā kaitējuma atlīdzību 1500 *euro* apmērā noraidīt.

Izbeigt tiesvedību /pers. B/ prasības daļā pret SIA "/pers. E/" par nekvalitatīvas preces cenas piedziņu 5650 *euro* apmērā, izdevumu par eksperta slēdziena un juridisko pakalpojumu saņemšanu 500 *euro* apmērā, kā arī morālā kaitējuma atlīdzību 1500 *euro* apmērā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,97 *euro* (astoņi *euro* un deviņdesmit septiņi centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,46 *euro* (četri *euro* un četrdesmit seši centi).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa valstij veicama sekojošā kontā, norādot šādus rekvizītus: saņēmējs Tiesu administrācija, konta numurs LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (lietas numurs, fiziskai personai - vārds, uzvārds, personas kods; juridiskai personai - nosaukums un reģistrācijas numurs).

Noteikt /pers. C/ un /pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesas kancelejā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā un samaksājot drošības naudu.

Sprieduma pieejamības diena kancelejā – 2018.gada 1.jūnijs.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Ābele
Tiesnese G.Freimane
Tiesnese M.Šķendere